

ents: monograph, 2018. LP22772, 20-22 Wenlock Road, London N1 7GU. volume 1. P. 185-197. URL: <http://www.sciemcee.org/library/books/london/scientificdevelopmentandachievements/FLASH/index.html>

Кошоватий Михайло,
студент спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування»,
Науковий керівник: **Фугело П.М.,**
к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА МЕТОДИКА ЇЇ ОЦІНКИ

Фінансова стійкість є однією з найважливіших характеристик фінансово-економічної діяльності підприємства. Якщо підприємство фінансово стійке, то воно має перевагу перед іншими підприємствами того ж профілю у залученні інвестицій, в одержанні кредитів, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів. Нарешті, воно не вступає в конфлікт із державою і суспільством, тому що виплачує вчасно податки в бюджет, внески в соціальні фонди, заробітну плату – робітникам та службовцям, дивіденди – акціонерам, а банкам гарантує повернення кредитів і сплату відсотків по них.

Аналіз щодо трактування поняття «фінансова стійкість» дає змогу визначити, що дана категорія розглядається у вузькому та широкому значеннях. У вузькому значенні фінансову стійкість розглядають як одну з складових оцінки фінансового стану підприємства, яка характеризує «такий стан підприємства, коли обсяг його майна (активів) достатній для погашення зобов'язань, тобто підприємство є платоспроможним». В широкому розумінні поняття «фінансова стійкість» включає, крім ефективного формування,

розміщення та використання фінансових ресурсів, оптимальну структуру активів, а також передбачає задовільні параметри діяльності підприємства [1].

Ми з'ясували, що на сьогоднішній день немає чіткого визначення як самої фінансової стійкості підприємств, так і алгоритму розрахунку показників, що її характеризують. Деякі автори, наприклад Ю.С. Цал-Цалко [2], пропонує застосовувати 18 коефіцієнтів, Г. Ілясов [3] - лише два показники: відношення власного капіталу до всіх пасивів та відношення власного капіталу до позиченого капіталу.

Ми притримуємось думки що для оцінки фінансової стійкості підприємства доцільно використовувати абсолютні і відносні показники. Найбільш узагальнюючими абсолютними показниками фінансової стійкості є відповідність або невідповідність джерел коштів для формування запасів і затрат, тобто різниця між сумою джерел коштів і сумою запасів і витрат.

Відносні показники, що характеризують фінансову стійкість підприємства можна умовно об'єднати в декілька груп: показники структури капіталу, які характеризують фінансову незалежність від зовнішніх позикових коштів (фінансова автономія, фінансова залежність, фінансовий ризик, фінансова стабільність); показники, що характеризують стан оборотних коштів (маневреність власного капіталу, коефіцієнт довгострокового залучення позикових коштів, коефіцієнт забезпечення оборотних активів власними коштами); показники, які характеризують ефективність (коефіцієнт ефективності використання фінансових ресурсів, коефіцієнт ефективності власного капіталу).

Показники фінансового стійкості повинні бути такими, щоб всі, хто пов'язаний із підприємством економічними взаємовідносинами, могли отримати відповідь на питання, наскільки надійне підприємство як партнер, а отже, ухвалити рішення про економічну доцільність продовження цих відносин. А підтримання цих показників на належному рівні, напряду залежить від грамотного управління фінансовою стійкістю.

Управління фінансовою стійкістю підприємства є системою принципів та методів розроблення і реалізації управлінських рішень, пов'язаних із забезпеченням постійного зростання прибутку, збереженням платоспроможності і кредитоспроможності, підтриманням фінансової рівноваги. До основних цілей управління фінансовою стійкістю можна віднести: збалансування активів і пасивів (забезпечення достатності власного капіталу, гнучкої структури капіталу, організації руху капіталу); збалансованість доходів і витрат (забезпечення достатнього рівня рентабельності, зміна структури витратомісткості господарського процесу, збільшення обсягу товарообороту); збалансованість грошових потоків (забезпечення платоспроможності та самофінансування, зниження дебіторської заборгованості, забезпеченість кредитоспроможності [4].

Підводячи підсумок, можемо стверджувати, що правильність підходів до кількісної оцінки фінансової стійкості підприємства є вкрай важливою, бо дає змогу виявити причини фінансової дестабілізації, розробити й реалізувати конкретні заходи щодо їх усунення, а також зміцнення фінансового стану підприємства.

Список використаних джерел

1. Білик М. Д. Фінансовий аналіз: навч. посіб. К. Изд. КНЕУ, 2005, 588 с.
2. Цал-Цалко, Ю. С. Фінансова звітність підприємства та її аналіз: навч. Посібник. К. ЦУЛ, 2002, 359 с.
3. Илясов Г. Оценка финансового состояния предприятия . Экономист. 2004, № 6, с. 50–54.
4. Чегринець К.В. Фінансова стійкість підприємства: економічна сутність та методи оцінки . Управління розвитком. 2012, № 10, с. 51–54.